

σης πρὸς τὸν τόπον του συγκοινωνίας, διαπερᾶ λαοὺς ἐχθρικοὺς ἢ ἀγνώστους, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ προσβάλλῃ καὶ νικήσῃ, ἀναρριχᾶται ἐπὶ τῶν Πυρηναίων καὶ τῶν Ἄλπεων, ἀνυπερβλήτων πρότερον πιστευομένων, κατέρχεται δὲ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπλῶς ἵνα ἀγοράσῃ ἀντὶ τῆς ἡμισείας αὐτοῦ στρατιάς τὴν μόνην ἀπόκτησιν πεδίου μάχης, μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πολεμήσῃ ὅστις κατέχει μὲν, διατρέχει καὶ κυβεῖνᾳ τὴν Ἰταλίαν αὐτὴν ἐπὶ δεκαεξῆ ἔτη, φέρει δὲ πλειστάκις εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀπώλειας τὴν τρομερὰν καὶ ἐπιφοβὸν Ῥώμην, δὲν ἀπολύει δὲ τὴν λείαν του παρ' ὅτε ἀντεφარμόζεται κατὰ τῆς πατρίδος του τὸ μάθημα ὅπερ αὐτὸς ἐδίδαξεν, ὅτε φέρουσι τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον εἰς τὴν Ἀφρικὴν, θὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὀφείλει τὰ ἄθλά του μόνον εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν τῆς τύχης καὶ τὴν εὐνοίαν τῶν περιστάσεων; Ἀναμφιβόλως, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ψυχὴν ἐκ τῶν ἰσχυρωτάτων, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἰδέαν λίαν ὕψηλὴν περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ ἐπιστήμης αὐτοῦ, ὅστις ἀνερωτώμενος ἀπὸ τὸν νεαρὸν αὐτοῦ νικητὴν, δὲν ἐδίστασε νὰ τὰξῃ ἑαυτὸν, καίπερ ἠττημένον, ἀμέσως μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Πύρρον, οὓς ἐθεώρει ὡς τοὺς κορυφαίους ἐν τῇ πολεμικῇ.

Πάντες οὗτοι τῆς ἀρχαιότητος οἱ μεγάλοι στρατηγοὶ, καὶ ὅσοι βραδύτερον ἐβάδισαν ἐπὶ τὰ ἔγχη των, δὲν κατώρθωσαν μεγάλα ἢ συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς κανόνας καὶ τὰς φυσικὰς ἀρχὰς τῆς τέχνης, διὰ τῆς ἀκριβείας δηλονότι τῶν συνδυασμῶν καὶ τῆς ἐλλόγου συγκρίσεως τῶν μέσων καὶ ἀποτελεσμάτων, τῶν δράσεων καὶ τῶν ἀντιδράσεων. Οὕτω μόνον ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχωσιν, οἰαδήποτε ἄλλως καὶ ἂν ἦτο τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν ἡ τόλμη, ἢ τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν ἡ ἔκτασις. Οὐδέποτε δ' ἔπαυσαν νὰ σπουδάζωσι τὸν πόλεμον ὡς ἐπιστήμην ἀληθῆ. Διὰ τοῦτο εἶναι τὰ μεγάλα ἡμῶν πρότυπα καὶ μόνον μιμούμενός τις αὐτοὺς δύναται νὰ ἐλπίζῃ πρὸς αὐτοὺς νὰ προσεγγίσῃ.

Πολλοὶ ἀπέδωκαν τὰς μεγάλας τῶν πράξεών μου εἰς τὴν τύχην, δὲν θὰ ὀκνήσωσι δὲ νὰ θεωρήσωσιν ὡς ἀτυχίας τὰ σφάλματά μου ὅταν ὁμῶς γράψω τὰς ἐκστρατείας μου, βεβαίως θὰ ἐκπλαγῶσι βλέποντες ὅτι καὶ εἰς τὰς δύο ταύτας περιστάσεις καὶ πάντοτε, αἱ πνευματικαὶ μου δυνάμεις ἐνήργησαν ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς ἀρχάς.

ΣΤΙΧΟΙ

Προσφιλέστατε Παῦλε,

Πρὸ τινων μηνῶν ἀπέθανεν ἐν Ῥώμῃ ὁ διάσημος ἀστρονόμος Ἄγγελος Σέκκης, ὁ δὲ ποιητῆς Revere συνέταξεν εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ τὸ ἐξάστιχον τοῦτο :

Te non accoglierà la breve zolla
E poco fia l'onor di sculta pietra

Con peritose e tumide parole,
Imperocchè tu cittadino dell'etra
A far la voglia del pensier satolla
Riposo avrai nel padiglione del sole.

Ὁ Σέκκης κατέτριψεν ὅλον σχεδὸν τὸν ἐπιστημονικὸν του βίον ἐξετάζων τὸν ἥλιον καὶ ἰδού διατὶ ὁ ποιητῆς τὸν ἐνταφιάζει ἐκεῖ.

Τὸ ἐξάστιχον τοῦτο παρέφρασα αὐτοσχεδίως ἐπὶ τοῦ ἀυστριακοῦ ἀτμπλοίου Fiume πορευόμενος ἀπὸ Λευκάδος εἰς Τερρέστην. Πᾶρ το καὶ δὸς το εἰς τὴν Ἑστίαν μας, ἂν τὸ κρίνης ἄξιον αὐτῆς.

Γιὰ σὲ τὸ μνημα εἶναι στενὸ κ' εἶναι φτωχὸ τὸ χῶμα
Ποῦ σῶδωκαν γιὰ στρώμα.

Καὶ κρύα εἶναι τὰ μάρμαρα καὶ κούφια εἶναι τὰ λόγια
Ποῦ χρυσωμένα λάμπουνε ἔς τοῦ Χάρου τὰ κατώγυα.
Ἐσὺ, δημότης τ' οὐρανοῦ, παιδί τοῦ γαλαξία
Γιὰ νὰ χορτάσης τῆς ψυχῆς τὴ δίψα, τὴ μανία,
Πᾶρε τὸν ἥλιο σου ταφῆ. . . Εἶναι θροῖνὸ δικό σου
Τάστέρη πῶδωκε φτερὰ καὶ φῶς ἔς τὸ λογισμό σου.

Ἐν Μιράνῳ, 2 Αὐγ. 1878.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΛΑΩΡΙΤΗΣ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ὁμοιάζοντες ἀεικινήτους σίφωνας, οὐδέποτε ἡσυχάζοντες, τινασόμενοι ἀκαταπαύστως ὡς βραχέντες σκύλοι, διαιροῦντες οὕτως εἰπεῖν ἑαυτοὺς εἰς τεμάχια ἵνα ὧσι πανταχοῦ παρόντες, οὐδέποτε προσέχοντες εἰς τοὺς λόγους τῶν ἄλλων, οὐδὲ περιμένοντες ἀπάντησιν εἰς ὅσα οἱ ἴδιοι ἐρωτῶσιν. Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι θαλασσοζάλη τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου.

* * Ἡ ἀληθὴς φιλοφροσύνη εἶνε ἀπλοῦν προοίμιον τῆς φιλίας.

Ἐκ μεταφράσεως διατάξεως τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Νομοῦ Σηκουάνα (Γαλλίας), περιλαμβανομένης ἐν τῇ ἐσχάτῳ δημοσιευθείσῃ ἀξιολόγῳ πραγματείᾳ τοῦ ἱατροῦ κ. Γεωργίου Χ. Βάφα «Αἱ Ἀθῆναι ὑπὸ ἱατρικὴν ἐποψὴν», ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα, δι' ὧν συνοψίζονται ἄριστα τὰ εἰς τὰς οἰκίας ἀφορῶντα μέτρα. Σ. τ. Δ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Μέσα δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται τὸ ὑγιεινὸν τῶν οἰκημάτων.

Α'. Ἀερισμός.—Ὁ ἀήρ τῶν οἰκημάτων δεόν νὰ ἀνανεοῦται καθ' ἐκάστην, τὴν πρωΐαν, πρὶν αἰ κλίνει στρωθῶσιν. Ὁ δὲ ἀερισμὸς ἐπιτυγχάνεται οὐ μόνον διὰ τῆς διανοίξεως τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐστιῶν, αἵτινες οὐσιωδῶς συμβάλλουσι πρὸς τοῦτο ὥστε πρέπει αὗται νὰ θεωρῶνται ἀναπόφευκτοὶ εἰς τὰς ἐχούσας μίαν μόνην πρόσοψιν οἰκίας, ὅπως καὶ εἰς τοὺς θαλάμους τοῦ ὕπνου. Πρέπει δὲ καθ' ὅλου νὰ ἀποσκορακισθῇ ἡ κακίστη ἐξίς τοῦ φράττειν τὰς ἐστίας, ἵνα δῆθεν πλεοτέρα διὰ τούτου θερμότης ἐν τοῖς δωματίοις διατηρηθῆται.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν δεόν νὰ ἦνε, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀνάλογος τῆς χωρητικότητος τοῦ δωματίου, οὕτως ὥστε, εἰς ἕκαστον τούτων νὰ ἀντιστοιχῇ διὰ πάντα ἄνθρωπον 14 κ. μ. ἀέρος, ἐκτός τοῦ ἀερισμοῦ.